Trăiască cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 85 (337) Sâmb. 6 Noemb. 1954 * 4 pag ; 15 bani

Te slăvim, 7 Noiembrie

Noiembrie !... Ultimele zile de toamnă. Ploaie, vânt lapoviță ! In Nordul Rusiei, la Petersburg și'n alte orașe, era iarnă. Tristă era vremea, ca și viața oamenilor asupriți, care munceau din zori și până'n noapte pe un salariu de mizerie, care'și duceau zilele în foamete, bătăi, suferind de multe ori și jugul greu al asupririi naționale. Și totuși, în acea zi de Noiembrie, au înflorit mugurii — primăverii omenirii. Pe a șasea parte a globului pământesc se înfăptuise Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, deschizătoarea drumului spre comunism. Atunci, în Rusia țaristă, muncitori și țărani, militari, bărbați și femei, vârstnici și tineri, indiferent de naționalitate, conduși de Partidul Comunist (bolșevic), creat de marele Lenin, au dat mari jertfe în lupta pentru lichidarea exploatării, pentru libertate, pentru pace.

...In seara zilei de 7 Noiembrie la ora 21 și 45 de minute Palatul de iarnă, a fost cucerit. Proletariatul dobândise pe vecie puterea politică asupra moșierimii și burgheziei.

In acea noapte, pe pământ se aprinse o stea ; Steaua Roșie — a unei lumi libere și stăpâne pe soarta sa, care dădea tuturor muncitorilor din lumea întreagă, încredere și curaj în lupta lor.

Zadarnic au încercat să înăbușe victoria Marei Revoluții, timp de 7 ani, cele 14 state capitaliste. Zadarnic au încercat hitleriștii în anul 1941, când s'au năpustit asupra Uniunii Sovietice s'o distrugă. Marea familie unită a popoarelor sovietice, condusă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, a luptat, a construit, și a învins. A învins, prin victoria construirii primului stat socialist din lume, prin victoria câștigată asupra armatelor fasciste cotropitoare, prin realizările primelor construcții ale comunismului.

...In zilele lui Noiembrie, aproape că n'a existat țară în care muncitorii să nu se solidarizeze cu Revoluția Socialistă. Valul revoluționar creștea. Și în țara noastră în numeroase orașe, muncitorii au organizat greve și demonstrații. In 1921, a luat ființă Partidul Comunist Român, care în trecut, în anii de cruntă teroare, ca și [illegible] singura forță care a luptat pentru un trai mai bun, pentru libertate. După ce patria noastră a fost eliberată de armatele sovietice, Partidul a condus poporul nostru mai departe pe drumul arătat de Revoluție, pe drumul construirii socialismului. Experiența de muncă și luptă a P.C.U.S., ajutorul primit din partea poporului sovietic, constituie un prețios ajutor. Acum, oamenii muncii, liberi, își construiesc o viață nouă în care dispare traiul amar de exploatare și umilire.

Azi, Patria noastră este condusă de cei ce muncesc. Bogățiile ei ne aparțin nouă, se înalță noi uzine, noi construcții, se dezvoltă orașele și satele noastre. Țara noastră devine un factor tot mai activ în lagărul păcii și socialismului în fruntea căreia se află Uniunea Sovietică.

Pentru toate câte s'au făcut, pentru palatele și casele de pionieri, pentru vacanța plină de romantism pionieresc, pentru focurile de tabără, pentru viața tot mai fericită a copiilor patriei noastre și visurile îndrăznețe de viitor, te slăvim 7 Noiembrie, îți mulțumim Partid părinte, care ne conduci pe drumul deschis de Marea Revoluție.

Mesaj

de VASILE MANUCEANU

Stindard de purpură-arzătoare
Purtat prin gloanțe și restriști,
Sub faldurile tale-aprinse
Luptat-au dârzii comuniști.

Cu tine 'n frunte bolșevicii
Au biruit în grea furtună.
Octombrie-Roșu, Gloriosul,
Cu slava lui te încunună.

Sub jarul tău noi azi primim
Mesajul luptelor de-atunci,
Legându-ne să 'ndeplinim
A revoluției porunci.

Mesaj de vitejie simplă
Muiat în sânge proletar,
Cravata ce-o primim acuma-i
Din daruri, cel mai mândru dar.

De flacără mătasa-i vie,
Din plinul inimii jurăm,
Prin fapta noastră dârză, dreaptă,
Neîntinată s'o păstrăm.

37

SUB STEAGUL

1917

„Aurora", înseamnă lumina dimineţii. Şi cu adevărat tunurile gloriosului crucişător din Baltica au vestit, odată cu zorile revoluţiei, zorile unor vremuri noi, luminoase, bogate în înfăptuiri mărețe... La chemarea Partidului, mii de muncitori, ostaşi şi marinari din Petrograd au pornit lupta pentru înlăturarea dela putere a burgheziei şi moşierimii. Toată ziua s'au dat lupte crâncene pe străzile oraşului. Miniştrii, burghezi din guvernul provizoriu, trădători ai revoluţiei. se cuibăriseră în Palatul de Iarnă al ţarului, încercând să reziste acolo. Lenin a cerut ca palatul să fie luat cu asalt. Seara de pe zidurile fortăreţei Petropavlovsc au licărit câteva luminiţe. Era un semnal pentruca tunurile „Aurorei" să tragă asupra palatului. In zgomotul asurzitor al exploziilor, muncitorii, ostaşii, şi ma rozii au asaltat palatul. Puterea capitaliştilor şi moşierilor a fost doborîtă pentru totdeauna. Dar după izbânda revoluţiei, guvernele statelor capitaliste s'au năpustit flămânde asupra tinerei Ţări a Sovietelor. Armata Roşie însă, deşi ducea lipsă de armament, echipament şi hrană, a luptat cu un eroism fără seamăn împotriva armatelor străine de intervenţie şi a generalilor albi, învingându-i. In 1922, ultimele trupe duşmane au fost alungate de pe pământul sovietic.

1929

„Soarele electric", aşa numeşte poporul sovietic, cu dragoste, gigantica hidro-centrală de pe Nipru. Centrala aceasta este, alături de alte construcţii mărețe, „fiică" a primului Plan Cincinal Sovietic, aprobat de Partid în anul 1929. Zăgazul ridicat în calea apelor Niprului, care formează aici un lac imens, e înalt de 40 de metri. Pentruca vapoarele să poată urca şi coborî acest zăgaz, au fost construite nişte trepte gigantice de beton, numite ecluze. In fiecare an, Dneproghesul dă ţării sovietice mai multă energie electrică decât toate centralele electrice din Rusia ţaristă. Centrala electrică de pe Nipru, înălţată din avântul eroic în muncă al oamenilor sovietici. e strâns legată pentru ei de anii primului Plan Cincinal. Tot în anii aceia s'au pus temeliile uzinelor de tractoare din Harcov, Celiabinsc şi Stalingrad, s'a început construcţia Metroului din Moscova şi a zeci de uzine, fabrici şi combinate care sunt azi o mândrie a poporului sovietic.

1932

Pentru prima oară în istoria navigaţiei maritime, la 4 Februarie 1932, după o lună de călătorie printre gheţari, a sosit în golful Nagaev de pe ţărmul Mării Ohotsc, un vapor. Era un vapor sovietic. Un grup de oameni a debarcat. Ei trebuiau să smulgă naturii sălbatice, ţinutul Colâma cu toate bogăţiile lui. Până atunci, ţinutul Colâma, fusese pustiu şi puţin cunoscut. Nu găseai acolo decât taiga, munţi prăpăstioşi, fiare sălbatice şi mlaştini nesfârşite. Şi grupul de bolşevici şi-a început munca eroică. Fiecare petec de pământ era cucerit cu strădanii uriaşe. Ei au fost nevoiţi să care dela depărtări mari, tone întregi de piatră şi mii de buşteni pentru a seca mlaştinile ce le stăvileau calea.

...Şi azi, în mijlocul taigii din Colâma, se înalţă oraşul Magadan. Un oraş minunat, cu multe şcoli, cinematografe, teatre, parcuri, restaurante şi uzine, cu străzi largi şi curate. Şi ca Magadan, sunt în Uniunea Sovietică, zeci şi zeci de oraşe noi, ca de pildă Comsomolsc pe Amur, portul Igarca de pe fluviul Ienisei, oraşul Ehe-Haea din Iacuţia, oraşe înălţate prin îndrăzneala şi eroismul minunat al oamenilor sovietici.

O VIZITĂ DE NEUITAT

In zilele acestea în cadrul Lunii Prieteniei noi pionierii şi şcolarii ne-am dus să vizităm Gospodăria Agricolă Colectivă-Cislău. Acolo am înţeles noi bine vorbele tovarăşului învăţător care adeseori ne spune: „în colectivă se construeşte o viaţă nouă". Când am ajuns acolo, nu ştiam la ce să ne uităm mai întâi. Am vizitat atelierul de dogărie, fierăria, magazia de porumb, stupina, punctul de prelucrat struguri.

A venit apoi în mijlocul nostru fruntaşul în muncă Radu Emil, pe care l-am înconjurat cu toţi copiii. Şi nu-i dădeam răgaz cu întrebările. El ne-a povestit despre realizările colectiviştilor şi ne-a spus că în magaziile colectivei sunt sute şi sute de kilograme brânză, de lână, de porumb şi sute de litri de vin. Toate acestea vor merge în familiile colectiviştilor, odată cu împărţirea veniturilor.

Noi ne-am gândit să pregătim un program artistic pentru ziua când se vor împărţi veniturile. Şi ne-am mai gândit să povestim părinţilor care nu sunt colectivişti, ce-am văzut în gospodărie şi să le spunem să intre şi ei în colectivă.

Gândul nostru se îndreaptă către Uniunea Sovietică care ne-a ajutat să pornim pe acest drum.

Sofia COMAN
conducătoarea unităţii,
Şcoala elementară
Bărăşti-Cislău.

Din republica Cehoslovacă

- *„Drumul prieteniei" aşa se numeşte calea ferată care duce dinspre Cehoslovacia spre graniţa Uniunii Sovietice. Pe acest drum trec şiruri de trenuri încărcate cu mărfuri sosite din Uniunea Sovietică pentru poporul cehoslovac.*
- *Pe apele repezi ale râurilor de munte din Cehoslovacia se construiesc mereu baraje şi hidrocentrale noi. Lângă satul Costomlat s'a construit prima hidrocentrală din Cehoslovacia, în întregime automatizată.*
- *Pionierii din Cehoslovacia au nenumăraţi prieteni peste hotare. Multe întâmplări din viaţa lor povestesc ei în scrisorile care le trimit pionierilor sovietici şi celor din democraţiile populare. In taberele internaţionale ale păcii care se organizează în Republica Cehoslovacă, ei s'au mai împrietenit şi cu copiii din Franţa, Belgia, Norvegia, Danemarca şi Olanda.*

Scrisoare din Pekin

IUBITE PRIETEN SOVIETIC

Te salut din îndepărtatul Pekin.

Eu sunt o pionieră din China. Invăţ în clasa III-a. Şcoala noastră se află în cartierul răsăritean al Pekinului. Inainte aici a fost un loc pustiu şi părăsit. După eliberare s'au ridicat, uzine noi, s'au construit şosele largi şi drepte, pe care circulă neîntrerupt maşinile. Au fost construite şi două clădiri mari pentru şcoala noastră.

Pe malul mării, în pitorescul Ţindao se află o tabără de pionieri. Avem şi o Casă a pionierilor, cinematograful nostru, o bibliotecă, şi o policlinică anume pentru noi.

De noi, are grijă iubitul nostru Partid Comunist şi Preşedintele Mao Ţze-dun.

Dragă prietene, noi visăm să devenim comunişti. Cravata Roşie — este o părticică din steagul roşu şi noi pionierii învăţăm dela voi s'o păstrăm cu grijă. Ne plac foarte mult cărţile şi filmele sovietice. Ştim despre faptele eroice ale Zoiei şi ale lui Matrosov. Viaţa lor ne este exemplu.

Eu am avut la toate obiectele nota cinci iar la matematică şi desen nota trei şi patru. Dar, după ce am citit: „Povestire despre Zoia şi Şura" de câte ori n'am răbdare să rezolv vreo problemă, îmi aduc aminte cum făcea Zoia, câtă voinţă avea ea.

Acum am nota cinci şi la matematică, ştiu să dansez şi să cânt la pian.

Prieten bun sovietic! Iţi strâng cu putere mâna şi aştept cu nerăbdare răspunsul tău

Cu un cald salut pionieresc,

Tziu USU
pionieră din Şcoala Medie Nr. 4 Pekin

Constructorii vieţii noi

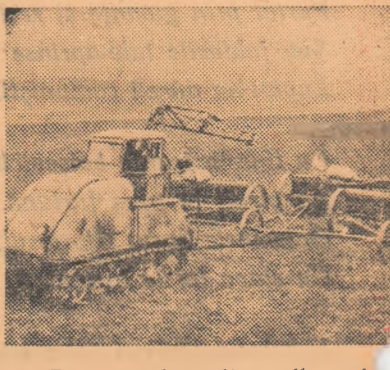

— Hans Bleisch este un tânăr de 25 de ani, miner din Republica Democrată Germană. De curând el a primit înaltul titlu de Erou al Muncii. Invăţând din experienţa înaintată a minerilor sovietici, aducând însemnate inovaţii în muncă. brigada lui Hans Bleisch a îndeplinit Planul Cincinal în 20 de luni.

1954

Odinioară, Vladimir Ilici Lenin visa ca agricultura sovietică să aibă într'o zi 100.000 tractoare la dispoziţie. Dar, „...deocamdată lucrul acesta este o fantezie", spunea el la Congresul al VIII-lea al Partidului. Astăzi, satele sovietice au nu numai 100.000 de tractoare, număr ce părea cândva fantastic, ci peste 1.000.000!

Nu e vorba însă numai de tractoare. Industria sovietică produce azi zeci şi zeci de tipuri de maşini destinate celor mai felurite ramuri de producţie agricolă. Cine intră în sălile „Expoziţiei Agricole Unionale", inaugurate în vara aceasta, vede lucruri uimitoare. Sunt aici combine maşini de recoltat inul dela Uzina „Uhtomschi", combine de recoltat cartofi construite la Riazan, maşini de recoltat ceaiul produse la Tbilisi, maşini complicate care cosesc fânul şi apoi cu nişte „degete" lungi îl adună şi-l fac clăi... Toate aceste minuni ale tehnicei, grăiesc viu despre înaltul nivel la care a ajuns industria sovietică de maşini agricole. Această industrie va da patriei sovietice în următorii trei ani încă 750.000 tractoare.

Pe ogoarele multor colhozuri şi sovhozuri, aratul şi semănatul se face cu ajutorul tractoarelor electrice. Cu acestea pământul se ară uniform şi mai adânc

MARELUI OCTOMBRIE

„Soțiile minerilor în grevă dela minele de sulf".

Acest tablou a fost pictat în anul 1953 de către pictorul italian Renato Guttuso.

Priviți cum ne înfățișează artistul hotărîrea și tăria cu care femeile italiene se ridică alături de bărbații lor în luptă pentru o viață mai bună. Asemenea tablouri care zugrăvesc cu putere lupta poporului italian sunt create de Renato Guttuso pentrucă el însuși e un neobosit luptător pentru un viitor luminos al țării sale.

EI VOR INVINGE

Voi știți că din 17 milioane de țărani turci, 12 milioane nu au deloc pământ, sau au atât de puțin încât nu se aleg cu nimic depe urma lui? Că cei mai mulți lucrează pământul cu pluguri de lemn și că în multe sate oamenii se hrănesc cu iarbă și frunze? Deci, închipuiți-vă cu câtă îndârjire luptă țăranii turci, ca și întreg poporul, pentru a scăpa de nemiloasa exploatare. Adeseori țăranii ocupă cu arma în mână întinsele pământuri moșierești. Așa s'a întâmplat în satul Codjart din regiunea Sival unde țăranii au pus stăpânire pe o mare întindere de pământ. Moșierul a încercat să-i gonească cu ajutorul jandarmilor. Lupta a durat o zi întreagă, dar țăranii au rămas neclintiți; ei vor învinge!

1936

Exploatarea omului de către om fusese pentru totdeauna desființată în U.R.S.S. Proprietatea obștească, socialistă, devenise temelia de granit a noii orânduiri. Foametea, șomajul, mizeria dispăruseră pe veci. Colectivizarea agriculturii fusese aproape deplin înfăptuită. Milioane de gospodării țărănești individuale, care în vremea țarismului se ruinau sub povara sărăciei, se uniseră în colhozuri. Belșugul, bunăstarea, pătrunseseră în casele muncitorilor și ale țăranilor colhoznici. Intre popoarele Uniunii Sovietice se cimentaseră legături frățești, de nezdruncinat. Popoarele care fuseseră ținute de țarism în întuneric și robie crâncenă, unele din ele neavând nici măcar un alfabet propriu, ajunseseră acum la o cultură înfloritoare. Toate aceste adânci prefaceri petrecute în viața oamenilor sovietici, sunt consfințite în constituția din 1936. Această constituție a mai consfințit un fapt covârșitor de însemnat: acela că Uniunea Sovietică a pornit atunci în faza de desăvârșire a construirii socialismului și a trecerii treptate la comunism.

Cascadele mâniei

In localitatea Morokko din Africa Centrală sunt nenumărate mine; zeci de mii de negri scot sub supravegherea armatei, cupru, aur, uraniu. Viața acestor muncitori e înspăimântător de grea. Ei sunt siliți să locuiască într'un fel de lagăre înconjurate de sârmă ghimpată. Intr'o noapte, nemaiputând îndura strâmtoarea și lipsurile din lagăr, aproape o sută de africani împreună cu familiile lor au părăsit îngrăditurile de sârmă ghimpată, strămutându-se pe o colină din apropiere. Peste o săptămână, noul loc a căpătat o populație de 15.000 de oameni. Aici, din ura împotriva colonialiștilor jefuitori s'a născut cântecul mâniei, care deși n'are decât o strofă, cuprinde întreaga hotărîre de luptă a popoarelor africane:

„Să luptăm pentru cucerirea drepturilor noastre

„Furate de cotropitorii străini!

„Zulu, Mzuto, Csoza, (*

„Stați strâns uniți împreună!

Răspunsul colonialiștilor a fost cel obișnuit: ordin de distrugere a sălașului. Dar oamenii s'au împotrivit cu dârzenie. Totuși, până la urmă și noul sălaș a fost înconjurat cu sârmă ghimpată.

Dar lupta africanilor împotriva colonializatorilor imperialiști continuă. Ceeace s'a întâmplat în Morokko nu-i decât unul dintre izvoarele nenumărate ale uriașului fluviu de luptă care cuprinde întreaga Africă cu o forță de nestăvilit. Prin el se vor revărsa cu o putere mai mare decât a cascadei Victoria, cascadele mâniei a milioane de oameni asupriți, însetați de un trai liber și demn.

***) Triburi din Africa Centrală**

Poporul francez luptă

Necontenit încearcă conducătorii țărilor din Apus să-și intețească pregătirile de războ cu ajutorul reinarmării Germaniei Occidentale. Cu privire la aceasta, s'au încheiat acorduri la Londra și Paris. Poporul francez se ridică cu hotărîre cerând parlamentului să le respingă. Astfel, ziua de 31 Octombrie crt. a fost declarată „Zi națională de luptă împotriva reînarmării Germaniei Occidentale și pentru pace". Uriașe manifestații au avut loc în orașele și satele Franței în această zi. Mii de semnături s'au așternut pe apelul prin care mișcarea pentru pace din Franța cheamă întreg poporul să ceară cu hotărîre parlamentului respingerea acordurilor războinice dela Paris și Londra cu privire la reînarmarea Germaniei Occidentale. Și voința poporului francez, așa cum ne arată însăși istoria, nu poate fi trecută cu vederea de niciun parlament.

1941-1945

In Iunie 1941, hoardele fasciste au încălcat pământul Țării Socialismului, pornind împotrivă-i un războî sângeros, de jaf și cotropire. Ca un singur om, poporul sovietic, având în frunte pe comuniști, s'a ridicat să-și apere patria. Fasciștii plăteau scump fiecare palmă de pământ sovietic pârjolit. Și cuvintele rostite de Stalin într'o clipă grea: „Și pe ulița noastră va fi sărbătoare", s'au împlinit. In tot timpul războiului, salvele de tun ce vesteau victoriile armatei sovietice au răsunat de 368 ori deasupra Moscovei. Dar mai minunate și mai sărbătorești ca toate, au fost cele 30 de lovituri trase din 1000 de tunuri, lovituri ce vesteau victoria definitivă asupra fascismului. Salvele acestea slăveau pe glorioșii ostași sovietici care nu și-au precupețit sângele și viața spre a elibera pământul României, Cehoslovaciei, Ungariei și a altor țări care-și zidesc o viață fericită. Bubuitul lor victorios cinstea numele milioanelor de comsomoliști decorați cu ordine și medalii și a celor două milioane și jumătate de pionieri care luaseră parte la muncile de Duminică sub lozinca: „Pionierii pentru front".

1952

La 27 Iulie al acestui an, a fost dat în folosință uriașul canal navigabil Volga-Don care a făcut să comunice între ele Marea Caspică și Marea de Azov. Ziua aceasta va rămâne neștearsă în amintirea poporului sovietic. Ea a fost o sărbătoare minunată care a încununat munca eroică, strădaniile, dârzenia și priceperea oamenilor sovietici. Greutăți ce păreau de neînvins au fost înfrânte de oamenii sovietici pentru realizarea acestei mărețe construcții, fără pereche în lume. Cu toate acestea, construcția a fost terminată în patru ani, pe când canalul Panama din America, mai scurt decât Volga-Don, a fost construit abia în 29 de ani! Pe șantierul canalului Volga-Don, au lucrat 185 escavatoare cu șenile și pășitoare, 500 de screpere și 2000 autocamioane. Pe lângă foloasele uriașe pe care marele canal le aduce în domeniul transporturilor, el irigă și alimentează cu apă 2.750.000 ect. are de pământuri secetoase. Canalul Volga-Don este una din marile construcții ale comunismului.

1954

Oamenii sovietici își petrec concediile în chip plăcut și odihnitor, fiecare după preferințele sale. De pildă, inginerul B. Bolotov din Moscova și-a petrecut vacanța, cu familia sa, pe bordul acestui vas.

Grija pentru odihna și sănătatea oamenilor muncii este o preocupare de seamă în Țara Sovietelor. In cele mai pitorești localități balneare și climaterice de pe întinsul Uniunii Sovietice, în creștetul munților sau lângă apele mării, milioane de oameni ai muncii își petrec concediile în sanatorii și case de odihnă. Numai pe pământul însorit al Crimeei funcționează 163 de sanatorii și case de odihnă și tot altele răsar mereu. In ultimii patru ani, statul sovietic a cheltuit 400 milioane ruble pentru astfel de construcții. In anul acesta a fost prevăzut ca un număr de 350.000 de oameni ai muncii să-și petreacă concediul în Crimeea.

Trăim într'o țară liberă

In patria noastră copiii au nenumărate posibilități să-și dezvolte talentele. In școli, case sau palate ale pionierilor sunt cercuri literare, cercuri de pictură sau sculptură unde tinerele talente sunt îndrumate cu grijă și dragoste.

Dăm mai jos câteva din creațiile cititorilor noștri.

Alegerile pionierești

Când toba și trompeta prelung au răsunat
Noi pionierii 'ndată, voioși ne-am adunat
Și ca între tovarăși, am stat cu toți la sfat
Spunându-și fiecare cuvântul răspicat.

Deschis, fără sfială, ca vrednici pionieri
Ne-am arătat pe față greșelile de eri,
Precum și tot ce bine și drept am împlinit
Din ziua când cravata cea roșie-am primit.

Apoi cu chibzuială, cu toți ne-am înțeles
Conducători tot unul și unul ne-am ales
Așa sperăm ca munca s'o'ncepem cu succes
Noi, mândri de cravată, buni pionieri să fim
Partidului-iubirea, astfel să-i răsplătim.

Gheorghe CHEVEREȘAN
cls. VI-a
Școala de 7 ani Nr. 19 — Arad

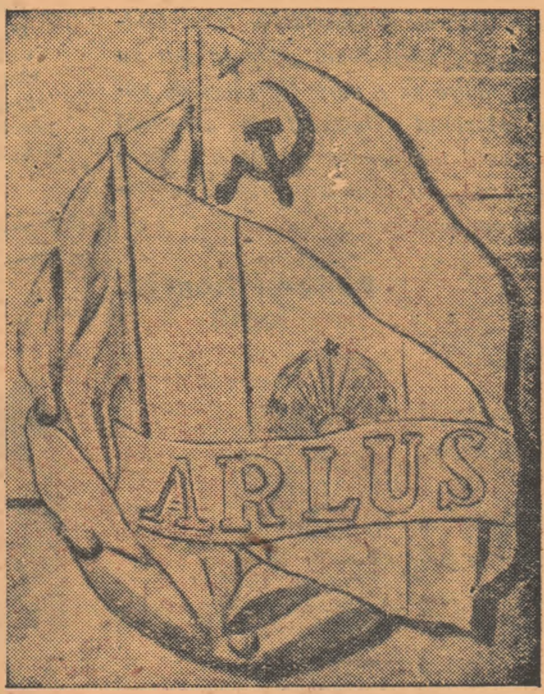
SE ÎNALȚĂ O UZINĂ

Ia priviți uzina noastră
Cum s'a'ntins și s'a'nălțat.
Coșurile'n zarea albastră
Uite cum s'au ridicat.

Fumul urcă sus, spre soare
Se topește'ncetișor
Și sirena sună tare
Adunând pe muncitori.

Cleopatra ILIESCU
cls. VI-a
Școala de 7 ani Nr. 3
T. Severin reg. Craiova

Stema A.R.L.U.S., sculptată de pioniera Maria Olteanu la cercul de sculptură al Palatului pionierilor din București.

OCTOMBRIE ROȘU

E ziua, ta, Octombrie Roșu,
A lumii mare dimineață,
Tu ne-ai deschis un liber drum
Către o nouă viață!

Noi, pionieri și pioniere,
Vom împlini porunca ta,
Alăturându-ne de muncitori
Necontenit vom învăța!

Elena MARUDA
cls. III-a
Școala de 7 ani Nr. 1
Câmpulung-Muscel

Zi de muncă pe ogoare

Noaptea își strânge încet covorul
Soarele din nou e sus.
Cu semănătoarea astăzi
La însămânțat ne-am dus.

Dacă semeni mai devreme,
Crește rodul mai bogat,
Pentru noi și muncitorii
Ce semănători ne-au dat!

Noi muncim ogorul nostru,
De cu zori și până'n seară,
Să 'ntărim recolta nouă,
Pacea și belșugu'n țară.

Elena TRAȘCĂ
cls. VII-a
satul Leotești, raionul Balș
reg. Craiova

Școala mea

Am o școală frumușică,
Cu o curte măricică.
E curată clasa mea
Și învăț cu drag în ea.

Băncile's încăpătoare,
Netezi, negre, lucitoare
Șed aici colegii mei
De te uiți cu drag la ei.

Eu mă duc în zori la școală
Cu ghiozdanul subsoară
Înăuntru-i cartea mea
Și învăț multe din ea.

Costel MIRCEA
raionul Adjud, reg. Bârlad

Baia-Mare orașul meu drag

La poalele munților Oaș și Gutin se află orașul meu natal Baia Mare, mare centru industrial. Dacă te uiți pe harta patriei noastre, găsești acest oraș în partea de Nord-Vest.

Marginile orașului se pierd în nenumăratele livezi de pomi fructiferi și chiar de castani cu fructe dulci, bune de mâncat, care în fiecare an dau rod bogat.

O altă bogăție e ascunsă în măruntaiele pământului sub formă de minereuri prețioase de unde oameni harnici le scot și le prelucrează pentru a fi folositoare industriei noastre.

Orașul meu natal nu e mare și din trecut au rămas multe case pitice. Majoritatea populației sunt mineri care înainte au fost mult exploatați. Abia în anii aceștia orașul a început să se schimbe. Răsar ca din pământ, blocuri muncitorești, un nou spital, stadionul 23 August.

Noi pionierii ne bucurăm de grija celor mari. Casa pionierilor, tabăra de curte, sunt locuri unde ne petrecem zilele de vacanță. In vară am fost în excursie la „Izvoare", „Cheile Tătarului" și „Ignis". Frumoasă și bogată este această parte a țării. Cu cât cunosc mai bine împrejurimile orașului cu atât îl iubesc mai mult.

Marcu DORU
cls. VIII-a
Șc. medie de 10 ani
Baia Mare

FOC DE TABĂRĂ

Desen de Cristina M. APOSTOL
cl. VIII-a Școala medie de 10 ani
Nr. 3 fete Botoșani

Lui Csöpike

Csöpike, așa se cheamă
Mica mea prietenă.
E gingașă și vioaie
Ca o floare, crede-mă.

Când recită poezii
Sau în joc se-avântă,
Pare că-i o păsărică
Ce prin ramuri cântă.

Vine'n fiecare zi
Și așa mă'ntreabă:
— Vre-o poveste n'ai să-mi spui
Tu, Irénke dragă?

Eu povestea'ncep să-i spun,
Csöpike ascultă,
Da-i mereu nemulțumită
Că povestea-i scurtă...

Când povestea s'a sfârșit,
Csöpike mă lasă.
— Vezi, e seară și-i târziu,
Mă grăbesc acasă!

Irén ALDA
cls. V-a
Palatul pionierilor din Arad
(traducere din limba maghiară).

Redacția și administrația București Piața Scânteii tel 7 61 00. 7 60 10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100 114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".